

769 27. Okt. 1896; 1. Beh. af Loof. om Bevæertning og Handel med Brændevin m. m. 770

bryder sit Borgerkab som næringsdrivende Borger, men ogsaa, naar han gør sig skyldig i Overtrædelse af Bestemmelserne om Udskænkning af spirituøse Drikke, Bestemmelser, der ere saa haarde, at jeg skal tillade mig at kalde dem for ganske urimelige. Dernæst vil han kunne forbyrde sit Borgerkab ganske diskretionært, naar hans Forhold i øvrigt giver Anledning til Klager. Der er ikke noget i Vejen for at tænke sig, selv om det lyder noget absurd, at han kan miste sit Borgerkab, hvis hans Kaffe ikke smager den høje Regering godt, thi saa giver hans Forhold jo ogsaa Anledning til Klage. Det er at stille denne Klasse Medborgere aldeles retløst og det vil jeg ikke være med til. Naar en Mand bliver saa lykkelig at komme i Besiddelse af et saadant Borgerkab og at bevare sin Hæderlighed aldeles ubeskæaret gennem Aarene, har han ikke Lov til at udøve sin Beværternæring uden det allerkræmpeste Polititilsyn. Naa, det siger jeg ikke saa meget imod. Naar det blev ledet paa rette Maade, kan det være nødvendigt og gavnligt for det almene Samfund. Men en saadan Beværter bliver tillige gjort til Skatteobjekt paa en Maade, som jeg aldeles ikke kan anse for at være forsvarelig eller formaalstjenlig. I det hele er jeg en Modstander af al Stat paa Næring. Jeg synes, det maatte være til Samfundets Gavn, at saa mange som muligt udøvede en Næring, kom i en god Stilling og var i Stand til at ernære sig og sine uden at falde det offentlige til Byrde, ja maaste endog blev en velstueret Borger, men jeg ser, at der fra forskellige Sider gøres Forøg paa at komme de næringsdrivende til Livs ved at belægge saa den ene og saa den anden med Næringsafgift, og for Beværternes Bedkommende med en ganske urimelig høj Næringsafgift. Disse Mænd, der have Beværterborgerkab, svare deres Statter lige som enhver anden næringsdrivende Borger, men desforuden svare de et betydeligt Tillæg. Lad mig nævne et Eksempel her for Københavns Bedkommende. Saa vidt jeg hukter, svarer i Øjeblikket den Mand, der sidder paa Gæstgiverborgerkab, foruden den almindelige Stat, 400 Kr. om Aaret ved den saakaldte Brændevinsstat, og hvis en Mand har Borgerkab som Værtshusholder eller Restauratør, svarer han 200 Kr. i Brændevinsstat. Jeg

anser denne Stat for ganske urimelig. For mange af disse Forretningers Bedkommende overdriver jeg vist ikke, naar jeg siger, at de i hele Aarens Løb ikke sælge for 200 eller 400 Kr. Brændevin, og dog svare der denne Stat. Det er et hemmende Bånd, der ingen Mening er i at bibeholde, langt mindre i at fiksere, som det er gjort i § 14, hvor Afgiften for kjøbenhavnske Forretninger endog saa kan stige til 780 Kr. om Aaret. Man vil saa kunne svare, at det er sat ind i Loven for at fremme Etableringen af disse Afholdsbevæertninger. Man kunde sige som saa: Den bevæertningsdrivende, jeg før omtalte, der maaste ikke hele Aaret rundt sælge for 200 eller 400 Kr. Brændevin, kan saa lade være at føre denne Vare og derved blive fri for at svare denne Stat. Men det er ikke muligt. Vil han drive sin Forretning jævnbyrdig med Konkurrenterne, er han nødt til paa Forlangende at have de Varer, der almindeligvis høre hjemme i en belastet Forretning af den Slags. Han er nødt til for at bevare sin Stilling at have de samme Varer som de bedst forsynede, i alle Tilfælde vil han være nødt til at have disse Spirituøsa og derved til at svare denne høje Stat. Jeg vil tillade mig at lægge det høje Ting og lærlig det eventuelle Udvalg, som skal behandle dette Lovforslag, paa Sinde, at hvad der maa være vort Maal, naar der her skal bringes en Ordning til Veje, er først det Hensyn, der skal tages til at hemme Driffreriet, og dernæst det Kædsærdighedshensyn, at der ikke lægges større Bånd og Hindringer paa en Klasse næringsdrivende Borgere end strengt nødvendigt. Man bør tomme dertil, at Beværterstanden bliver stillet paa lige Fod med andre næringsdrivende Borgere haade med Hensyn til Erhvervelsen af deres Næringsadkomst og ogsaa med Hensyn til Udøvelsen af samme.

Berntsen: Jeg har blot bedt om Ordet for at svare det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valokreds (Stoth) i Anledning af det efter min Mening noget stærke Angreb, han rettede paa de danske Skytteforeninger. Jeg gaar imidlertid ud fra, at det ærede Medlem ikke er nogen Modstander af Skytteforeningerne, men at han, idet han angreb disse Foreninger, gjorde det som en Ven af disse Foreninger